

EWANGELIA (Mk 4, 26-34)

Jezus mówił do tłumów: «Z królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon, najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarno w kłosie. Gdy zaś plon dojrzeje, zaraz zapuszcza sierp, bo pora już na żniwo».

Mówił jeszcze: «Z czym porównamy królestwo Boże lub w jakiej przypowieści je przedstawimy? Jest ono jak ziarnko gorczycy; gdy się je wsiewa w ziemię, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Lecz wsiane, wyrasta i staje się większe od innych jarzyn; wypuszcza wielkie gałęzie, tak że taki podniebne gnieźdzą się w jego cieniu». W wielu takich przypowieściach głosił im naukę, o ile mogli ją rozumieć. A bez przypowieści nie przemawiał do nich. Osobno zaś objaśniał wszystko swoim uczniom.

„DZIENNICZEK” ŚW. SIOSTRY FAUSTYNY (Dz. 1488)

Dziecię moje, życie na ziemi jest walką, i to wielką walką o królestwo moje, ale nie lękaj się, bo nie jesteś sama. Ja cię wspieram zawsze, a więc oprzyj się o ramię moje i walcz, nie lękając się niczego. Weź naczynie ufności i czerp ze źródła żywota nie tylko dla siebie, ale i pomyśl o innych duszach, a szczególnie o tych, którzy nie dowierzają mojej dobroci.

O Panie, czuję, że się napełnia moje serce Twoją miłością, że promienie Twego miłosierdzia i miłości przeniknęły moją duszę. Oto idę, Panie, na Twoje wezwanie; oto idę na podbój dusz, wsparta Twą łaską...

- ➔ Jezus zapewnia mnie o swojej Obecności w każdej chwili mojego życia. Nigdy nie jestem sam... Czy śpię, czy czuwam, we dnie i w nocy, nasienie Słowa we mnie kiełkuje i rośnie, sam nie wiem jak.
- ➔ Bóg, który JEST obecny przy mnie nieustannie, mówi do mnie w chwilach zwątpienia: *Weź naczynie ufności i czerp ze źródła żywota...* Czy wzbudzam sobie akty ufności w chwilach kiedy nie odczuwam Bożej pocieszającej Obecności?
- ➔ Dziś pomyślę także o innych duszach, a szczególnie o tych, które nie dowierzają Bożej dobroci.